

## CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

### ÎNCHEIERE

#### Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președinte, judecător

Galina Stratulat

Judecătorii:

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de GT „Agro-Iuldim” împotriva deciziei din data de 01 aprilie 2014 a Curții de Apel Cahul,

adoptate în cauza civilă la cerea de chemare în judecată a GT „Agro-Iuldim” către CAP „Corten”, SC „Agrogled” SRL privind recunoașterea nulității contractului de subarendă, înlăturarea obstacolelor și cererea depusă de GT „Agro-Iuldim” împotriva Primăriei sat. Corten, rl. Taraclia privind anularea înregistrării contractului de subarendă în Registrul contractelor dearendă,

constată:

La data de 03 ianuarie 2013 GT „Agro Iuldim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva pîrîților CAP „Corten”, SC „Agrogled” SRL solicitînd recunoașterea nulității contractelor dearendă a terenurilor agricole încheiate între CAP „Corten” și arendași, din luna septembrie 2010 în privința a 252,3 cote cu suprafața de 425 ha; recunoașterea nulității contractului de subarendă a terenurilor agricole nr.08/02 din 08.02.2011 și acordului adițional din 12.03.2012, încheiat între pîrîți, obligarea înlăturării obstacolelor în folosirea terenurilor agricole arendate.

La 25 ianuarie 2013, GT „Agro Iuldim” a depus cerere de chemare în judecată modificată împotriva pîrîților CAP „Corten”, SC „Agrogled” SRL solicitînd recunoașterea nulității contractului de subarendă a terenurilor agricole nr. 08/02 din 08.02.2011 și acordului adițional din 12.03.2012, încheiat între pîrîți, obligarea pîrîților să înlătore obstacolele în folosirea terenurilor agricole arendate.

În motivarea acțiunii, GT „Agro Iuldim” a indicat că, din luna iulie 2012 proprietarii terenurilor agricole din sat. Corten au depus cerere în cooperativa locală privind rezilierea contractelor dearendă. În aceeași lună, mai mulți proprietari au încheiat cu GT „Agro Iuldim” contracte dearendă a terenurilor pe termen de 3 ani, semnînd și un act de predare-preluare a terenurilor. GT „Agro Iuldim” a înregistrat în Registrul dus de Primăria sat. Corten, contractele dearendă. În luna august reclamantul a propus pîrîților să elibereze terenurile arendate. SC „Agrogled” SRL în mod urgent, în cîteva zile, a prelucrat toate terenurile declarînd că terenurile date se află în subarenda legală. Proprietarii terenurilor niciodată nu au semnat actele de predare-primire a terenurilor înarendă CAP „Corten”, nu au semnat contracte de subarenda și acte de predare-preluare cu SC „Agrogled” SRL, nu au dat consimțămîntul în scris la transmiterea terenurilor lor în subarenda.

La 25.01.2013 reclamantul GT „Agro Iuldim” s-a adresat cu cerere de chemare în

judecată împotriva Primăriei sat. Corten, rl. Taraclia solicitând anularea înregistrării contractului nr. 08/02 de subarenda a terenurilor agricole din 08.02.2011 și acordul suplimentar la acest contract din 12.03.2012, încheiat între CAP „Corten” și SC „Agrogled,, SRL din Registrul contractelor de arendă, ținut de primăria sat. Corten.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în luna decembrie 2012 GT „Agro Iuldim” a aflat că, de către Primăria sat. Corten a fost înregistrat contractul nr. 08/02 de subarendă a terenurilor agricole din 08.02.2011 și acordul suplimentar la acest contract din 12.03.2012, încheiat între CAP „Corten” și SC „Agrogled,, SRL, cu includerea în Registrul contractelor de arendă a înscrierii nr.10 din 11.04.2012 privind dreptul ce subarendă asupra 2078 ha.

A mai indicat reclamantul că, în cazul dat, lipsește înregistrarea contractelor de arendă, dar contractul de subarenda și acordul adițional încheiate, au fost înregistrate la 11 aprilie 2012, adică peste 14 luni, fiind încălcate prevederile pct.12,14 din Regulamentul privind modul de ținere în cadrul primăriilor a registrelor contractelor de arendă a terenurilor și altor bunuri agricole și art. 10 alin.(3) din Legea nr. 198/2003.

Prin încheierea Judecătoriei Taraclia din 29 iulie 2013 au fost conexate într-o singură pricină acțiunile înaintate de GT „Agro Iuldim” împotriva CAP „Corten”, SC „Agrogled” SRL și împotriva Primăriei sat. Corten, rl. Taraclia.

Prin încheierea judecătoriei Taraclia din 14.02.2013 și 18.02.2013 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii din partea reclamantului deținătorii ce terenuri agricole.

Prin hotărârea din data de 30.09.2013 a judecătoriei Taraclia a fost respinsă acțiunea depusă de GT „Agro-Iuldim” împotriva CAP „Corten” și S.C. „Agrogled” SRL privind recunoaștere nulității contractului de subarendă a terenurilor agricole nr. 08/02 din 08 februarie 2011 și acordului adițional din 12 martie 2012 încheiat între pârți, înlăturarea obstacolelor în folosirea terenurilor arendate, cât și acțiunea depusă de GT „Agro- Iuldim” împotriva Primăriei sat. Corten, rl.Taraclia privind anularea înregistrării contractului de subarenda a terenului agricol nr.08/02 din 08 februarie 2011 și acordului adițional din 12 martie 2012 încheiat între „Corten” CAP și S.C. „Agrogled” S.R.L., efectuată în Registrul contractelor de arendă a Primăriei sat. Corten-înscrierea nr. 10 din 11.04.2012 ca neîntemeiată și a fost încasată taxa de stat în mărime de 100 lei de la GT „Agro-Iuldim”.

Pin decizia din data de 01 aprilie 2014 a Curții de Apel Cahul, apelul declarat de GT „Agro Iuldim” a fost respins și menținută hotărârea din data de 30.09.2013 a judecătoriei Taraclia.

La data de 24 iunie 2014 GT „Agro-Iuldim” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din data de 01.04.2014 a Curții de Apel Cahul. În motivarea recursului s-a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate. Astfel, indică recurentul că, prima instanță nu și-a motivat hotărârea, limitându-se la o enumerare a listei probelor. Iar instanța de apel, a indicat recurentului că a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, iar concluzia instanței de apel este în contradicție cu materialele cauzei.

Astfel, indică recurentul că, instanța de judecată nu a apreciat cine de fapt utilizează loturile de pământ litigioase. La fel a indicat recurentul că, nu s-a ținut cont de prevederile art.18 al Legii privind arenda, care indică despre acordul obligatoriu al proprietarului la încheierea contractelor de subarendă și necesitatea încheierii unui contract în acest sens. A mai indicat recurentul că, nu este de acord cu concluzia instanței că, la încheierea contractelor de subarendă Primăria era în drept, dar nu obligată să refuze înregistrarea

contractelor de subarendă în Registrul.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către GT „Agro-Iuldim”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către GT „Agro-Iuldim”, împotriva deciziei din data 01 aprilie 2014 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală